

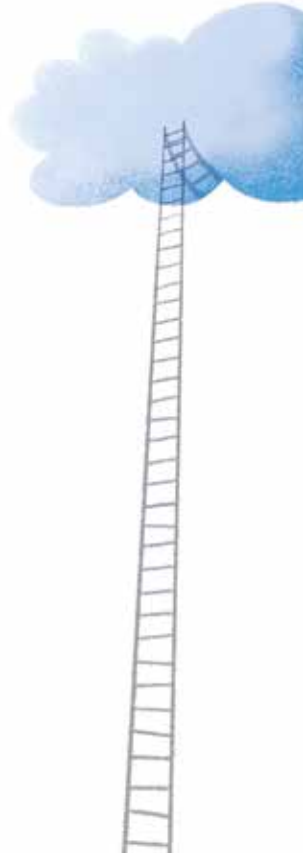
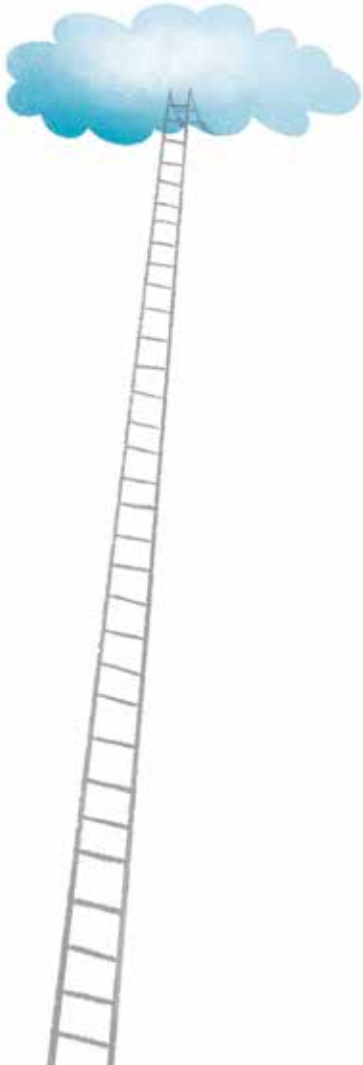
Versos retrobats

M. Carmen Sáez Lorente

il·lustracions d'**Ada Sinache**

DE SOMNIS

Imaginar

Jo et contaré un conte
sense la paraula *fi*,
on els animals parlen i parlen,
i les coses ballen i ballen.

Una història molt curta
amb la Caputxeta Vermella,
la Ventafocs i els ratolins màgics.

Jo et contaré un conte
sense la paraula *fi*,
on els animals parlen i parlen,
i les coses ballen i ballen.

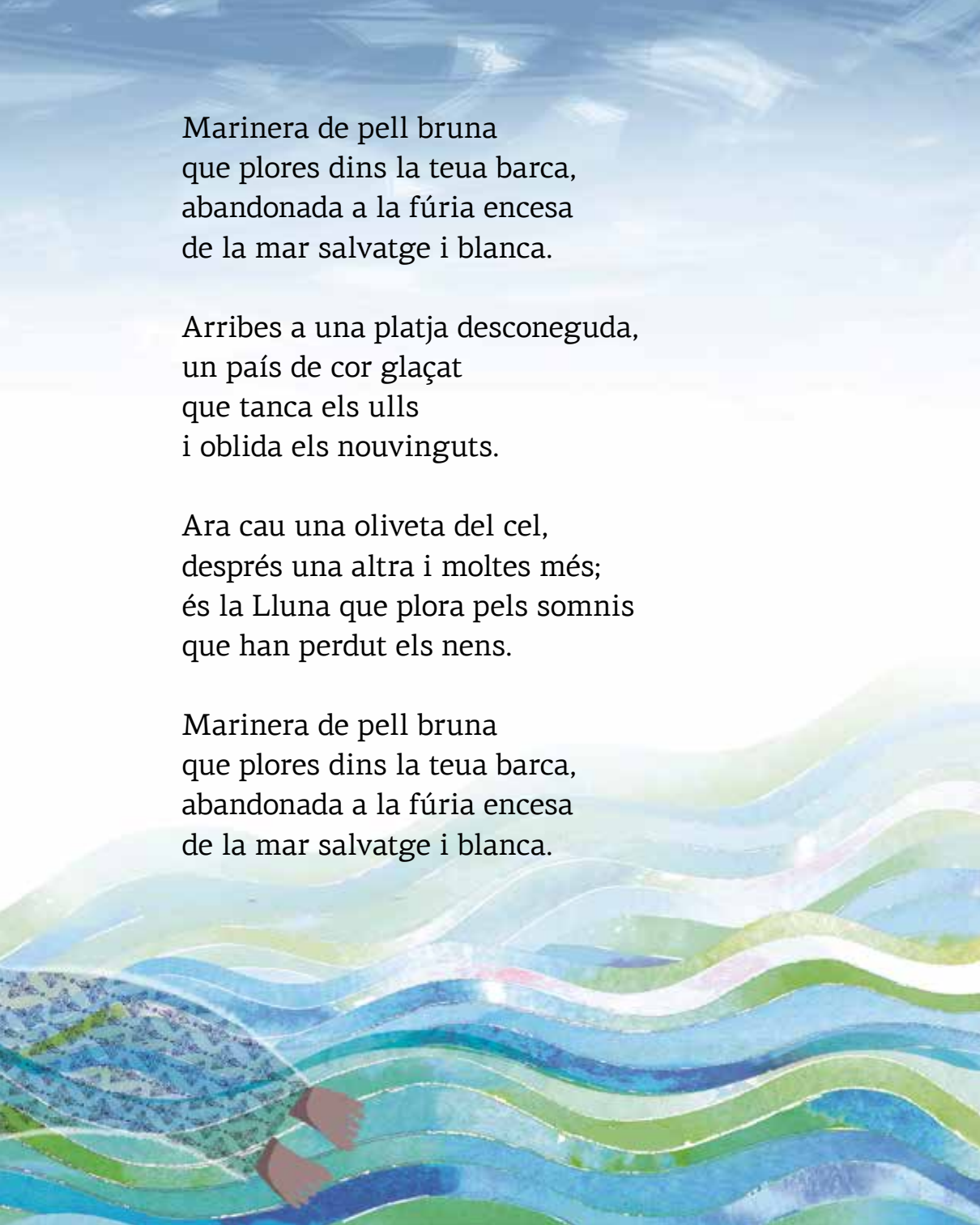
Sirena de pell bruna vinguda del sud

Sireneta d'aigua salada,
missatgera del sud,
fada somiadora dels camins
dels contes que mai no acaben.
Amazona vinguda d'una terra
llunyana i fosca,
de fam, crits i guerra.

Marinera de pell bruna
que plores dins la teua barca,
abandonada a la fúria encesa
de la mar salvatge i blanca.

T'ompli la mirada tota la llum
d'un sol d'infantesa.
Sobre la pell, el foc
que t'ha robat la llar i la vida.
Les onades canten l'esperança
d'una illa entre la boira.

Marinera de pell bruna
que plores dins la teua barca,
abandonada a la fúria encesa
de la mar salvatge i blanca.

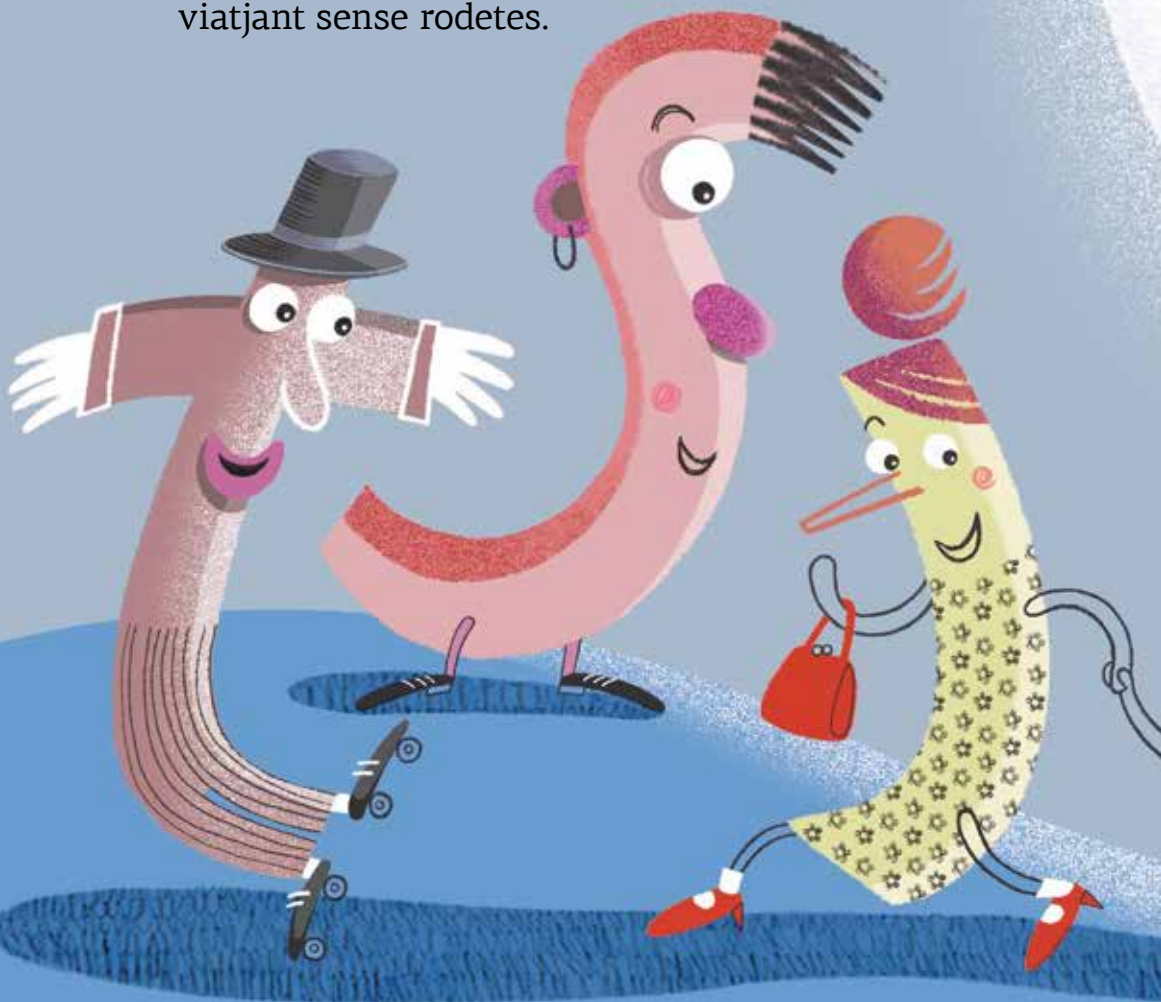
Arribes a una platja desconeguda,
un país de cor glaçat
que tanca els ulls
i oblida els nouvinguts.

Ara cau una oliveta del cel,
després una altra i moltes més;
és la Lluna que plora pels somnis
que han perdut els nens.

Marinera de pell bruna
que plores dins la teua barca,
abandonada a la fúria encesa
de la mar salvatge i blanca.

Poema curt

Amb quatre versos,
farem molts universos.
Ajuntarem les lletres
com si foren amiguetes.
Serem grans poetes
viatjant sense rodetes.

La meua àvia

La meua àvia em parla
de quan jugava al carrer.
L'espai era un país ample
sense fronteres ni parets.
Un camí de pedres pujava
cap a la muntanya, i la Lluna
reia amb la boca sense dents,
de nena divertida.

La meua àvia,
ocell que estén les ales
i em salva.

Les meues sabates

Quan em pose les sabates
els peus es fan pirates.
Cerquen tresors amagats
pels carrers i pels terrats.

Quan em corde les sabates,
només pensen en les prades.
Anirien al desert on l'arena,
estesa al sol, es crema.

Descobririen piràmides secretes
i amagarien les joies a les maletes.

Quan de matí netege les sabates,
em venen ganes de travessar cascades
i buscar per la mar candeletes
que fan brillar les onades
d'escuma i de maragdes.

El nuvolet

Un nuvolet s'ha perdut,
i es passeja molt content
allà dalt, al firmament.
D'ací a no res plourà,
i si no plou,
és que el nuvolet
s'ha adormit sobre un estel.

Els planetes

Tinc les mans plenes de somnis
i també crec que hi ha ovnis,
potser dibuixats en paper,
per les mans del món sencer.

Sé que un infant com jo somia
i mira el cel quan s'extravia,
en la lluminosa nit de Venus
i el desperta l'immens sol Belenus.

Agafats de la mà ballen els planetes.
Urà i Júpiter mengen farinetes.
El valent capità Saturn
fa pels estels un viatge nocturn.
Escolta, Neptú canta al replanell,
sembla la veu d'un estornell.
Mercuri, el més menut,
s'alça de puntetes, què t'ha paregut?
I el seu amic Mart
li fa escoltetes a part.

Jo visc ací, a la Terra,
bona casa si no hi ha guerra.
M'agrada somiar amb planetes
que són d'anís, boletes;
fer viatges als contes
sobre cent cavalls que galopen,
i al caliu de la Lluna,
pastar flocs de nit bruna.

Pinta

Pinta un cel de color ben bonic
i un camí que, en compte de pedretes,
tinga estels de paper.

Pinta, si vols, un oceà amarat de llum,
amb finestres pertot arreu,
i una bruixeta bona que ens agafe de la mà,
si a la fosca estem desperts.

Pinta una mar que ens porte,
vent que un dia serem,
a les ciutats sense fronteres.

Pinta les paraules de les gavines,
les històries que a la nit conten
les criatures que habiten l'aigua.

I pinta, si et ve de gust, un somriure
que vaja del teu cor al meu cor.

